

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Dei propter Christum promissa exhibetur per fidem; qua accepta, sequi debet obedientia Legis. Et sic placet Deo, quia per fidem persona iustificata est, habetque sua præmia in hac & post hanc vitam, 1. Corinth. 3. Non ergo Lex, id est, bona opera destruntur, sed statuuntur, quia docetur quod debet esse fructus iustificationis, qui ostendunt & declarant adesse iustificationem in homine. Et quia Deus propter suam promissionem gratuitam vult credentes in Christum iustificare, sequitur quod nec opera præcedentia fidem aut sequentia, iustificant effectuè, sed benè declarant & ostendunt. Soli ergo Deo gloria propter suam immensam misericordiam.

CAPVT V I I.

ARGVMENTA.

1. Quomodo clare & recte intelligitur, quod fidem iustificet absq; operibus legis.
2. Quid per opera legis intelligi velit Apostolus.
3. Quod non reiciuntur bona opera, sed exiguntur, ac sola falsa opinio de illis reicitur.

Postolus vbiq; quærens ac laudans gloriam gratiæ Dei, Ephes. 1. apertè inquit Rom. 3. Arbitramur hominem iustificari fide absq; operibus legis, hoc volens, cùm origo & causa nostræ iustificationis & salutis dependeat & consistat à promissione Dei, quod Deus propter suam bonitatem & misericordiam promisit se nobis velle misereri propter Christū in quem credimus. Et illum constituit solum propitiatorem nostrum, propter cuius sanguinem nostrum vult misereri, Rom. 3. Non proposuit Deus aliud propitiatorium, propter quod promitteret se velle nostri mise-

misereri, nullum opus, iustitiam, meritum hominis, sed solum unicum Christum filium suum. Ideo quia fides assentit, credit huic promissioni, & vult sibi exhiberi gratiam promissam propter Christum, & in nihil aliud respicit, nisi in solam gratiam promissam in Christo, & illam cupit: ob id dicitur, quod fides iustificat, id est, apprehendit promissam gratiam in Christo: hoc enim nullius opus facit. Nam fides oportet praecedat omne opus: quid enim est opus absque fidè? Fides ergo in homine primus actus & opus hominis est, qua promissioni diuinæ creditur, & qua apprehenditur. Summa igitur salutis in hoc dependet, credere & assentire promissis Dei, & non specialia nobis constituere propitiatoria sine voluntate & commissione diuina: Ergo fides credens diuinæ promissioni, iustificat, apprehendit gratiam promissam propter Christum, cum ob id fides dicitur iustificare, propter apprehensionem, non effectuatem.

Per opera legis Apostolus vult intelligi etiam opera ex fide facta, post acceptam iustificationem, ut probet nulla opera omnino, quantumuis bona, iustificare. Nam Galatæ crediderant in Christum, fide iam iustificati erant, & virtutes atq; miracula etiam operabantur, Galat. 3. Et fides quæ operabatur virtutes in vobis, &c. Non ergo opera eorum erant ex viribus carnis antè fidem sine Spiritu Sancto, sed erant opera verè bona in lege precepta ex fide, operate in eis Spiritu Sancto, facta: Et tamen quia paulò post seducti à Pseudapostolis, incipiabant eisdē suis operibus tribuere vim iustificandi effectuam: ideo Paulus vocat eorum opera, opera legis antè fidem aut post fidem à iustificatis facta: iustificant autem, quia iam fides absq; operibus apprehendit gratis misericordiam. Deinde Abrahæ opera fuere præstantissima, obtulit filium suum, Gen. 22. Obediebat Deo, reliquit cognationem & patriam, Gen. 15. Et sic erant opera

pera eius ex fide facta, id est, post fidem, ut nemo quis quam ei comparari operibus suis possit, nedum pre-
ferri. Attamen Apostolus negat Abraham iustifica-
tum ex operibus, Rom. 4. ergo nulla alia opera iu-
stificabunt, nulla igitur opera effectiū iustificant,
neq; antē neque post fidem, sed fides quae assentit &
credit huic promissioni, quod Deus propter filium
vult misereri credenti, illa facit, ut Deus iustum pro-
nunciet peccatorem. In super dicit Apostolus Rom.
3. nos iustificari gratis per gratiam Christi Ex operi-
bus autem iustificari, non est gratis, quia operanti
meritis imputatur secundum debitum, non iuxta
gratian, ut 1. Cor. 1. quod Christus factus est nobis
iapientia à Deo & iustitia, &c. Si ergo Christus est
iustitia nostra, & nos Christum nullo opere, sed fide
apprehendimus: manifestum est, quod fide iustifica-
mūr, non operibus. Ex quo sequitur, quod qui ope-
ribus suis quantumvis bonis iustitiam tribuit, ille o-
pera manuum suarum adorat pro Christo filio Dei,
quae est summa idolatria. Et quod Iacobus 2. cap,
dicit, Abraham operibus iustificatum esse, non potest
intelligi de iustificatione effectiua, sed tantū de iusti-
ficatione declaratiua, quia opera ostendunt & testan-
tur iustificationem esse veram & completam sive cō-
summatam: que si non sequuntur fidem sive iustifica-
tionem, certum est ibi nō esse iustificationem veram.

Dum tribuitur iustificatio fidei, non abiciuntur
bona opera ne siant: obedientia enim legis necessa-
rio exigitur, sed falsa opinio scilicet illa, quod puta-
mus nos nostris operibus posse & velle mereri gra-
tiam, iustificationem & salutem, hic hoc modo, alias
alio, hic ædificio, stipendio largo, alter peregrinatio-
ne, hic suffragijs sanctorum vult saluari, alter sacri-
ficio Missæ vult liberari animas &c. hic per obseruan-
tiam præceptorum Dei Nemo enim ponderat & at-
tendit promissionem illam Dei, quod solūm propter
Christum

Christum vult misereri & exhibere gratiam credenti & poenitenti, Act. 10. Ioan. 3. quod illū constituit propitiatorium nostrum, Ro. 3. Sed si quisquam vult hoc trahere ad opus suum operatum, putans, quòd Deus propter illud velit misereri, quando hoc nō promisit &c. ideo hęc falsa opinio rei cienda est, non studiū bonorum operum. Alius ergo finis tribuendus est operibus nostris, quām iustificatio & salus, scilicet retētionis beneficiorum Dei per Christum, & gratiarum actionis. Et quia sunt nostra sacrificia & obedientia erga Deum, & etiā quòd habeant sua p̄em̄ia h̄ic & in futura vita. 1. Cor. 3. Vnusquisq; mercedem accipiet secundū suum laborem. Hoc iam certamer Ecclesia habet: Nam sinceriores docent, quòd promissio ni diuinæ sit credendum & assentiendum. Et hanc fidem Deus acceptat, & ex sua misericordia nos iustos pronunciāt: at sunt qui hoc operibus tribuūt, scilicet quòd propter illa, & non propter fidem promissionis diuinæ, iusti pronunciantur. Ergo audienda est sententia Pauli, qui arbitratur fide & assensione promissionis diuinæ iustificari, & nullis operibus nec antè aut p̄ost fidem. Credere ergo verbo Dei, ac promissioni diuinæ, facit quòd iusti pronunciamur, non opus operatum nostrum. Nota, Fides vera iustificat, id est, principiō apprehendit, cupit promissam misericordiam in Christo, sed sola non manet: nā statim p̄ost apprehensam Dei misericordiam per fidem in Christum datur Spiritus Sanctus, quo incipit per charitatē operari fides, Gal. 5. Dei p̄cepta seruare in gratiarū actionem, castigare corpus, &c. quibus non meretur iustificationē iam gratuitē acceptā, sed alia p̄em̄ia. Si enim hęc opera non sequerentur iustificationem fidei acceptam, non retineretur iustificatio: attamen hoc signanter oportet notare, quòd remissio peccatorum primò fit antè donationem Spiritus Sancti, & omne opus bonum apprehēsa iustificatio-

ne per

ne per fidem, eodem momento eadē fides accipit Spī
ritum Sanctum, qui statim accedit & operatur suos
fructus.

CAPVT VIII.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo fides vera solum attendit & ponderat promissiones, & illis assentit in re iustificationis:*
2. *Quomodo leges, opera, cæremoniæ ac ritus extra estimationem iustificationis seruati, non nocent, nec derogant fidei.*
3. *Quid sit excidere à Christo & fidei.*

Fides est aliud nihil, nisi assentiri promissionibus Dei, & contentari illis, non aliud medium querens iustitiae & salutis quam quod Deus proposuit & obtulit, id est, Christum, propter quem vult nobis misereri gratis, Roman. 3. Hoc sic statuit & promisit quare per nullam aliam rem aut medium acceptari potest iustitia & salus, nisi illo quod Deus statuit & proposuit. Sic dedit vnigenitum suum, ut omnisi qui in illum credit, non pereat, sed habeat vitā æternam. Nostra ergo opera non sunt media, per quæ Deus promiserit se nobis misereri: sed bonitas illius & Christus, propter quem promissa est gratia. Hoc fides certò tenet & credit, attendit & ponderat. Magna ergo res est, credere diuinę promissioni, ac illi tribuere vim effectiuam iustificationis.

Insuper Christianum facit hæc Fides, quod credit diuinę promissioni, scilicet quod propter Christum acquirimus per fidem iustificationem & vitam æternam. Hoc etiam ybique docet scriptura nos propter Christum exaudiri, esse gratos Deo Patri, esse filios Dei, & hæredes regni Dei, Ioann. 16. & Ioann. 1.

Rom. 8.